

Propheten Zephanja.

Kap. 1.

Wreddens dag öfver Juda och Jerusalem.

1. Detta är Herrans ord, som skedde till Zephanja, Chusi son, Gedalja sons, Amarja sons, Giffia sons, uti Josia tid, Amons sons, Juda konungs*.

* regerade 642—611 f. Chr., utförde sin bekanta religionsförbättring under de sex åren 630—624, inom hvilken tid Zephanja utgafwit denna sin propheta, och det under eller kort före Nineves belägring 625.

2. Jag skall taga bort allting utur landet*, säger Herren.

* Judalandet.

3. Jag skall borttaga både folk och få, både himmelens foglar och fiskarne i hafwet*, och förargelserna** samt med de ogudaktige †; ja, jag skall utrota menniskorna af landet, säger Herren.

* Bild af fullkomlig förödelse, som Hos. 4, 3. Jer. 9, 10. ** de anstötigheter, som förledde till affall från Herren, det är: de afgudiska religionsbruket. † det är: afgudadyrkarna.

4. Jag skall uträcka min hand öfver Juda, och öfver alla dem som i Jerusalem bo; och jag skall utrota från detta rum det qwar är af Baal*, afgudapresters** och presters † namn,

* den återstod af Baalsdyrkan, som Josia ännu icke förmått utrota. ** Camarim, 2 Kon. 23, 5, Hos. 10, 5. † Jehovahpresters, som tillika wille stå wäl med Baal, 1 Kon. 18, 21.

5. Och dem som på taken tillbedja himmelens här*; och de tillbedjare, som swärja Herranom, och swärja wid Malcham** derjemte,

* sjerudyrtare, Jer. 19, 13. ** eller: deras konung (bland gudarne), det är: Moloch eller Molech, Ammoniternas afgud (strifwes äfwen: Milchom och Malcham), lika med Baal, Bel, Jupiter.

6. Och dem som afwikit ifrån Herran*, och dem som icke sökt Herran och intet efter honom frågat**.

* de affällige, som fallit ur nåden. ** de som aldrig sökt nåden, religionsföraktare och atheister.

7. Waren tyfste för Herren Gud; ty Herrans dag är förhanden: ty Herren hafwer tillredt ett slagtoffer, och helgat sina kallade*.

* helgat sina bjudne, det är: twigt lifsom till heligt wärf sina bjudna gäster (Chaldeerna, straffdomens verkställare på Juda, som är offret).

8. Och på Herrans slagtoffers dag skall jag* hemsöka förstärne** och konungsöwnerna †, och alla dem, som kläda sig i utländsk drägt.

* Herren. ** de förnäma. † prinserne af det kungliga huset.

9. Och skall jag på den tiden hemsöka alla dem, som öfwer tröskelen springa*, de der uppfylla sina herrars hus med rof och bedrägeri**.

* de mäktigas beställsanma tjänare, som springa öfwer tröskeln af nästans hus, för att utplundra det. ** med egobelar, hoprassade genom wåld och swet.

10. På den tiden, säger Herren, skall upphäfwa sig ett högt rop ifrån fiskporten, och klagolåt ifrån andra staden*, och stor jämmer ifrån höjderna**.

* stadens andra del, nedre staden, Akra, i norr från Zion, 2 Kon. 22, 14, på hvars mur i öster befann sig fiskporten, norrut ifrån färporten, Neh. 3, 3. ** de sydliga, som woro de högsta, Zionshöjderna. Alltså: från alla delar af staden.

11. Jämmer eder I som bou i mortelu*, ty ödelagd warder hela främrefolket, och alle de, som penningar församla**, warda utrotade.

* en jä benämnd lågtrakt i Jerusalem, der köpmän bodde. ** ordbagrant: silfwerbelastaede.

12. På den tiden skall jag genomsöka Jerusalem med lyktor*, och skall hemsöka de menniskor, som ligga på sin drägg**, de der säga i sitt hjerta: Intet godt gör Herren, icke heller något ondt.

* genom de sänder, som söka efter statter i hwar wrå. ** lefwa i trög och dolft jäterhet; jemf. Jer. 48, 11.

13. Och deras egobelar skola warda till sköflings, och deras hus till ödeläggelse; de skola bygga hus, och icke bo deruti, de skola plantera wingårdar, och intet win dricka deraf.

14. Nära är Herrans dag, den stora, han är nära och mycket skynande: hör gnyet af Herrans dag; bittert skrånar då den starke.

15. En wredens dag är den dagen: en nödens och ångstens dag; en ödeläggelses och förödelses dag, en mörkers och skumhets dag, en molns och tödens dag,

16. En dag af basunklang och stridsrop, emot de fasta städer och emot de höga tinnar.

17. Jag skall göra menniskorna bekymmer, så att de skola gå omkring såsom blinda, derföre att de mot Herran syndat hafwa: deras blod skall utgjutas såsom stoft, och deras kött såsom träck.

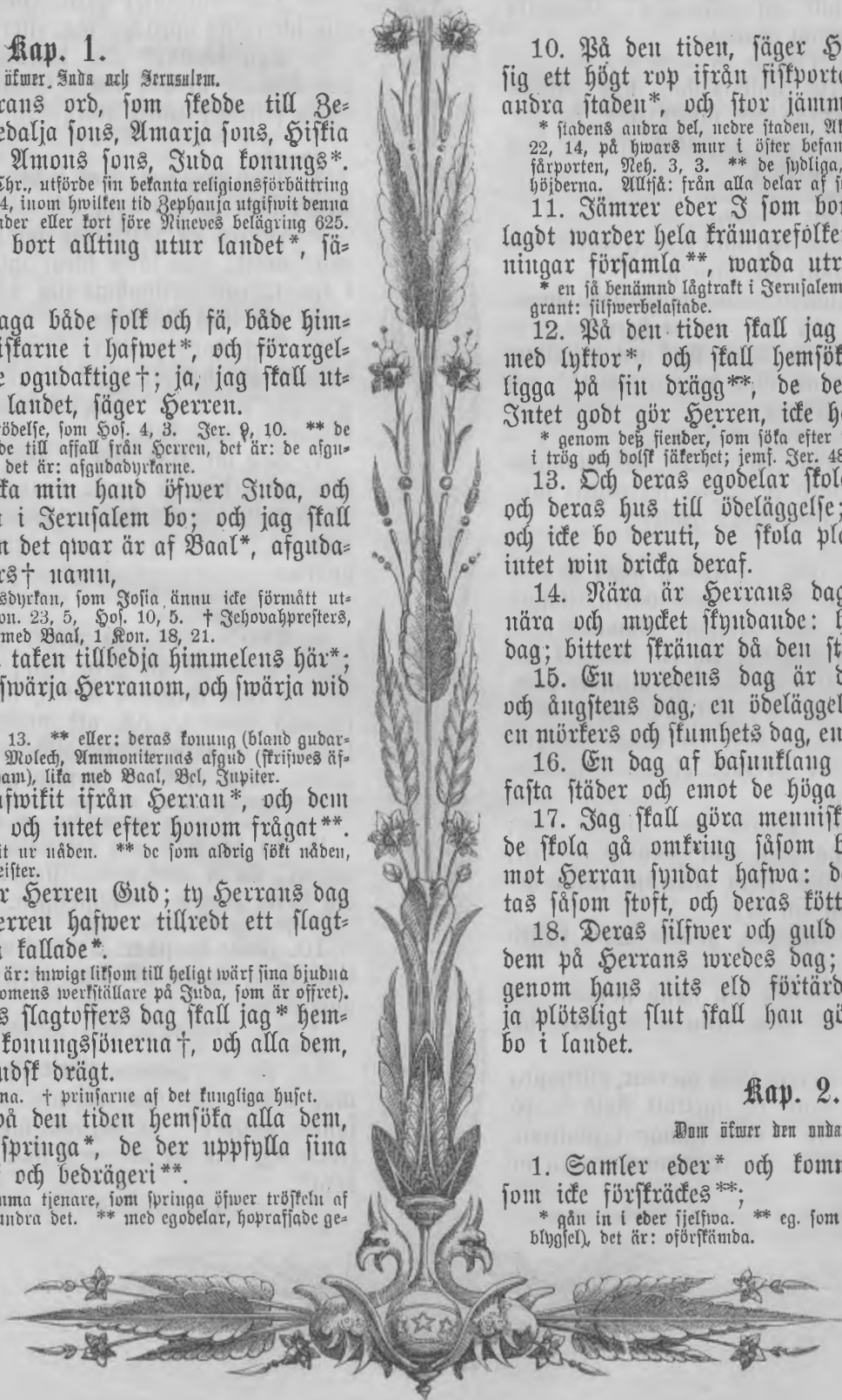
18. Deras silfwer och guld skall icke kunna hjälpa dem på Herrans wredes dag; utan hela landet skall genom hans uits eld förtärdt warda; ty ett slut, ja plötsligt slut skall han göra på alla dem, som bo i landet.

Kap. 2.

Dom öfver den onda werlden.

1. Samler eder* och kommer till sans, du folk som icke försträdes**;

* gån in i eder själfwa. ** eg. som icke bleknar (af försträdelse och blyghet), det är: oförskämda.

2. Förr än beslutet* föder**, och tiden far hän såsom agn; förr än öfwer eder kommer Herrans vredes brand, förr än Herrans vredes dag öfwer eder kommer.

* det gudomliga. ** sin fullbordan.

3. Söker Herran, alle I stilla i landet, I som hans rätter hållen: söker rättfärdighet, söker ödmjukhet; törhända skolen I warda bergade på Herrans vredes dag*.

* som hotar den onda werlden så inom, som utom Israel.

4. Ty Gaza måste öfwer gifwet warda, och Askalon förödt: Asdod skall om middagen* förjagadt warda, och Ekron utrotadt warda.

* då alla öfwerlemnad sig åt sömnen, det är: öfvervarandes.

5. We dem som bebo landsträckan wid hafwet, de Creters folk*: Herrans ord öfwer eder, du Canaan**, de philisteers land; jag skall förgöra dig, så att der ingen mer ho skall.

* Philisteerna, som härstammade från Creta, 1 Sam. 30, 14. Amos 9, 7. ** Sydvestliga kusten af Canaan.

6. Och sträckan wid hafwet skall warda idel betesmarker med herdabrunnar och fårahus.

7. Och den samma landsträckan skall warda quarleswan af Juda hus till del, att de deruppå beta skola: om astoneu skola de lägga sig* uti Askalons hus, då nu Herren deras Gud dem åter sökt**, och deras fängelse wändt hafwer.

* med sina hjordar. ** åter sett till dem i nåd.

8. Jag hafwer hört Moabs hädelse, och Ammons barns försmädelse, dermed de hafwa försmädat mitt folk, och förhäfwit sig mot deras gräns*.

* Am. 1, 13. Jer. 49, 1 zc.

9. Nu wäl, så sant som jag lefwer, säger Herren Zebaoth, Israels Gud: Moab skall warda lifasom Sodom, och Ammons barn lifasom Gomorra; ja, en näslebostad och en saltgrop och en ödemark till ewig tid: quarleswan af mitt folk skall plundra dem, och de öfwerblifne af min menighet skola ärfwa dem.

10. Det skall wedersvaras dem för deras högfärd, efter de hafwa försmädat Herrans Zebaoths folk och förhäfwit sig emot dem.

11. Försträckelig skall Herren vara öfwer dem; ty han skall wanmäktiga göra alla gudar på jorden; och alla hedningarnes war skola tillbedja inför honom, hwar och en från sin ort.

12. Skolen och I, Ethioper, genom mitt swärd slagne warda.

13. Och han skall utsträcka sin hand norrut, och förgöra Assur: han skall göra Nineve öde, torrt, såsom en öken;

14. Så att sig derinne lägga skola hjordar, allehanda djur i skaror; både peleskan och igelkott skola ho på des pelarcknappar*: wäst** skall sjunga i fönstren, ödslighet wara på trösteln; ty cederpanelningen är blottad †.

* De kullslagna. ** fåglaröst, af ufwar zc. † utfatt för wäderleens äwretan, sedan tak och dörrar äro borta.

15. Detta är den lustiga staden, den så säker satt, och sade i sitt hjerta: Jag är det och ingen mer: och huru är han så öde worden, en lägerstad för djuren: hwar och en, som der framom går, hwiflar, swingar sin hand.

Kap. 3.

Det närwarande och kommande Jerusalem.

1. We den gensträfwiga, stemma och tyranniska staden*.

* Jerusalem.

2. Den will intet höra, eller låta sig tukta; den will icke trösta uppå Herran, eller hålla sig till sin Gud.

3. Des förstar* äro derinne ryttande lejon, och des domare ulfwar om astoneu**, hwilka intet låta qwar blifwa † intill morgonen.

* öfwerhetspersoner. ** Sab. 1, 8. † lägga affides (bespara af sitt rof).

4. Des propheter äro fräcke bedragare; des prester offära helgedomen, och wäldföra lagen.

5. Herren är rättfärdig midt ibland dem, och gör intet orätt; han låter hwar morgon sin rätt framgå i ljuset, och försummar sig icke; men de wränge wilja icke lära skämmas.

6. Jag hafwer utrotat folk, förödde äro deras borgar: jag hafwer gjort deras gator öde, så att ingen går der fram: deras städer äro förstörde, så att der ingen mer bor.

7. Jag låt säga dig*: Mig skall du frukta, och låta tukta dig, så worde hennes boning icke utrotad, hwad helst jag än hafwer förordnat emot henne**; men de woro öfversummelige till att göra allehanda oundska.

* med hänseende till sådana warningsexempel ur andra folks historia. ** Jerusalem.

8. Dersöre bider på mig*, säger Herren, till des jag uppstår till att göra byte; ty min dom förestår, att jag skall församla folken, och låta konungariken tillhoppa komma, till att utgjuta öfwer dem min harm, ja all min vredes glöd; ty hela werlden skall genom mitt nits eld förtärd warda.

* I alle, som älfen min uppenbarelse till att döma werlden i och utom Israel, på det att ett högre godt må framgå ur den luttringen.

9. Ty då will jag återställa hos folken renade* läppar; att de allesamman skola åfalla Herrans namn, och tjena honom endrätteligen.

* från afgubigt åkallan renade.

10. Från hinsidan Ethiopiens älfwer skola mine tillbedjare, hopen af mina förströdda, frambara min offergåfwa*.

* det är: frambara sig sjelfwe till offer genom andelig gudsbdryskan. Jemf. Ef. 18, 7.

11. På den samma tiden skall du icke mer skämmas öfwer allt ditt wäsende, dermed du emot mig syndat hafwer*; ty jag will taga de stolta prälare** ifrån dig, att du icke mer skall yfwas på mitt helga berg †.

* emedan du då icke mer skall hafwa sådant att skämmas för. ** de werthelgon. † Jemf. Jer. 7, 4.

12. Jag skall låta öfverblifwa i dig ett fattigt ringa* folt; de skola trösta på Herrans namn**.

* andeligen fattigt — ödmjukt. ** och icke på utvärtes ting, tempel, offer &c.

13. De qwarblifne i Israels skola intet ondt göra, eller lögn tala; och man skall icke finna någon bedräglig tunga i deras mun; utan de skola södas och ro hafwa*, utan all fruktan.

* egentligen: beta och lägga sig; lefwa i jäll och menlös friid.

14. Fröjda dig, du dotter Zion; ropa, Israels; war glad och fröjda dig af allt hjerta, du dotter Jerusalem.

15. Ty Herren hafwer borttagit dina straffdomar, och undanröjt din fiende: Herren, Israels konung, är när dig, att du icke mer skall se någon olycka.

16. På den samma tiden skall man säga till Jerusalem: Fruktad dig icke; Zion, låt dina händer icke nederfalla*.

* från icke modet.

17. Ty Herren din Gud är när dig, en stark Frälsare*: han skall fröjda sig öfwer dig med lust, och wara dig blid** i sin kärlek, och skall glädjas öfwer dig med hög röst.

* ordagrant: den starke, som frälsar. ** ordagrant: han skall tiga stilla, det är: icke tråta (öfwer dina synder, ty de äro förlätne).

18. De bedröfwade, från församlingen* skilde, will jag församla**, de der utgångne äro af dig †, öfwer hwilken smälekens börda låg.

* tempelförsamlingen. ** från landsflykten. † o Jerusalem.

19. Si, jag skall på den tiden göra af med alla dina plågare, och jag will frälsa det haltande*, och det fördrifna will jag församla; och jag skall sätta dem till lof och ära i alla land, der man dem föraktar**.

* Mich. 4, 6. ** eller: på hela jorden, deras smäleks städeplats.

20. På den tiden skall jag låta eder komma härin, och på den samma tiden församla eder; ty jag skall sätta eder till lof och ära ibland alla folt på jorden, då jag wänder edert fängelse för edra ögon, säger Herren.

